

[Pia Christmas-Møller]

senest politisk i arbejdsministerens redegørelse om de kommende initiativer til en revision af arbejdstilbudsloven. Det er den konservative folketingsgruppe overordentlig tilfreds med, og vi mener, at de enkelte elementer er udtryk for en reel og fremadrettet forbedring.

Lad mig kort fremhæve de enkelte dele i overskriftsform. Det drejer sig om fremrykning af retten til at modtage iværksætterydelse efter 6 måneders ledighed, udvidelse af iværksætterordningen til også at omfatte ledige under 25 år, fremrykning af retten til uddannelsesydelse før arbejdstilbudet for ledige med særlig risiko for langvarig ledighed, de nye og øgede uddannelsesmuligheder med uddannelsesydelse til unge under 25 år, udvidelse af perioden med ret til uddannelsesydelse fra 2 år til 2½ år, ligeledes for ledige med særlig risiko for langvarig ledighed, nedsættelse af aldersgrænsen for gentagne jobtilbud fra 55 år til 50 år, adgang til et andet jobtilbud for ledige, der har gennemført et jobtilbud og en uddannelse, og endelig opprioritering af a-kassernes vejledningspligt.

Det er altså væsentlige forbedringer, der her lægges op til. Og i forbindelse med en effektivisering af vejledningsindsatsen på et tidligere tidspunkt og på et mere individuelt grundlag skal også reglerne om rådighed fornys og præciseres.

Der må stilles et rimeligt krav til den enkeltes egen indsats. Systemet alene hverken kan eller skal sikre den enkeltes tilknytning til arbejdsmarkedet. Det er derfor rimeligt, at der efter en længere ledighedsperiode stilles krav om at være til rådighed inden for et bredere geografisk og fagligt område.

Da der bør være stor forskel på f.eks. krav til den geografiske rådighed i HT-området og i Ulfborg i Jylland, skal de mere konkrete retningslinjer fastlægges af de lokale arbejdsmarkedsnævn. I det hele taget er det efter Det Konservative Folkepartis opfattelse vigtigt at inddrage den lokale ekspertise, som kender de lokale forhold og muligheder. Vi mener derfor også, det er rigtigt, at de lokale arbejdsmarkedsnævn får en aktiv rolle i indsatsen for grupper med særlig stor risiko for langvarig ledighed.

Der er behov for en overgangsordning; det kan alle vist blive enige om. Det må sikres, at de grupper, der ikke kan få glæde og gavn af de foreslåede forbedringer, ikke kommer i klemme,

men også her er det vigtigt at have det fremadrettede og konstruktive perspektiv i sigte, og det har man med den foreslåede model, hvorefter denne gruppe skal have et tilbud om en uddannelse med uddannelsesydelse.

Alle overgangspersoner får tilbudt en garanti for optagelse på et LAMU-kursus, og det garanteres, at alle, der vælger et LAMU-kursus, altså et længerevarende arbejdsmarkedsuddannelsesforløb, bevarer dagpengereetten, indtil optagelse finder sted.

Hvis en overgangsperson fortsætter med at være ledig efter et gennemført LAMU-kursus, er vedkommende berettiget til et andet jobtilbud, og dagpenge sikres i den mellemliggende periode.

Det er en overgangsordning, der sikrer, at ingen falder igennem, og som samtidig giver den enkelte chance for at øge sine muligheder på arbejdsmarkedet.

Af hensyn til den generelle offentlige udgiftspolitik må kravet om udgiftsneutralitet fastholdes.

Alt i alt er der tale om et rigtig godt oplæg, som fortjener en grundig behandling i de forestående sommermåneder, så der straks i den nye folketingssamling kan tages skridt til en egentlig lovgivning med bred tilslutning.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Det er lidt sørgeligt, at Det Konservative Folkepartis ordfører her er faldet for den gang kosmetik, der er tale om i forhold til de problemer, der er omtalt i forbindelse med forslaget. Der bliver sagt, at aftalen af 7. december 1987 er opfyldt til punkt og prikke. Det siges heri, at sigtet med ordningen er at øge den genoptræningsmæssige effekt, så de lediges fortsatte tilknytning til arbejdsmarkedet sikres. Punktum. Ingen forbehold.

Lad os så tage fat i redegørelsen. I sp. 209 står der: »Der er behov for at differentiere indsatsen, så de ledige, der har de dårligste uddannelsesmæssige forudsætninger, ikke . . . mister tilknytningen til arbejdsmarkedet.« Her har man altså lagt en begrænsning ind, og det, der står, er også usandt, for det er jo en begrænset periode, vi taler om.

Vi går så til sp. 213, hvor ministeren erkender, at ordningen ikke følger tilstrækkeligt op: »Den førømtalte lovrevision indeholder en